

Արևիկ Տոլմունյանի առաջին գուցահանդեսը

«Արևիկ» տնտեսագիտական գիտության կազմակերպությունը 26-ամյա եկա-
րի, գեղարվեստաբանական ինտելեկտի 5-րդ կուրսի ուսանող Արևիկ
Տոլմունյանի առաջին գուցահանդեսը: Տոլմունյանի գործե-
րի սակ հատորը մատչելի կազմում 23 կապիտուլներ բազմաթիվ վերջին երկու
սարիների տեղադրմամբ ներկայացված է: Կարգադրման կազմակերպիչն է
Ազգային դասակարգման փորձագրության սեկտորի վարիչ Ֆեոդոր Չալա-
խյանը, և սա նրա ուղեկցող հրավիրված աղջկան 4-րդ գուցահանդեսն է:

Արևիկը փոխիլ վաս է լսում, բայց
անկախ ամենից, սեղծագործողի հո-
գու արտահայտման և հաղորդակցման
հիմնական միջոցները թուրքեր ու
գրիչն են, կապն ու վրձինը, նոսա-
գեթն ու երաժշտական գործիքները,
այնուհետև՝ հարց, կապը, մեծադը: Պա-
հանքներ, որոնք դրել է Արևիկի հոգին
իր առջե, դարձ են ու հավանալի,
այն է՝ ներկայիս աշխարհի օթալիսա-
կան արտահայտչությունը: Երակա մի
ջակայի բազմազանությամբ է դայ-
մանավորված նկարի բազմաձևերու-
թյունը: (Այնուհայց է ուսուցիչ էդուարդ
Խարբեկյանի ազդեցությունը, սակայն
ի սարբերություն նրա, Արևիկի կապ-
ներում բացակայում են թե դասա-
կան կոմպոզիցիաները, թե ինքնա-
կարները): Ընդհանուր առմամբ, սրա
հում գուցահանդեսը աշխատանքները
գրեթե ամբողջովին լուսավորում են
նկարչին ձող հորիզոնները, ներկա-
յագնելով այն հիմնական ժանրերը, ո-
րոնցում նա կատարելագործում է իր
եղանակը:

Վառ եւ խամրած գույների ներդա-
նակությամբ գրավիչ են «Նասյուր»
մուրները: («Ծաղիկներ», 1993 թ.,
«Պատահան», 1993 թ.) եւ «ԲՈՎ-
դասկներ» («Աւսարակ», 1994 թ.,
«Մաղմուսավան» եւ այլն) շարքը:
Այսօրվա երանի լուրջան համա-
կերպի անբարձր եւ լուս է, նույնիսկ ան-
ուրն «Քաղաքային տեսարաններ»
շարքը: («Արևիկյան փողոց», 1993 թ.,
«Կոնդ», 1993 եւ 1994 թթ. եւ այլն):
Ներկայացված «Երկրաբար» (1994
թ.) եւ «Փայտասկաններ» (1994 թ.)
կապները վերջին սարիների հայա-
սանյան օրերի արձագանքն են: (Վեր-
ջինս այի է ընկնում կատարողական
բարձր վարժեցությամբ):
Առավել հաջողված են մարդու
ուրն ու շարժումները արտացոլող
գործերը: («Ելույթից առաջ», 1994 թ.,
«Պարուհիներ», 1994 թ. եւ այլն): Այս-
շարքի գործերին հարազատ են ֆրան-
սիական դորոցի պակնդույթները
(մասնավորապես Ղեզա), ու եթե Արևի-
կը շարժում կատարողական
«Կներկայանա» նրա արվեստում ոչ
իբրեւ հոսանք, այլ սիրող մթնոլորտ:

ԱՐԻՍ ԱՇԽԱՆՅԱՆ

ՆՈՐ ԳԻՐԸ

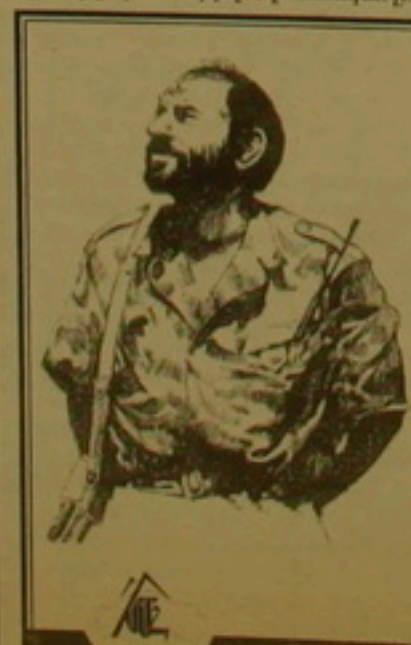
«Խրամաս եւ երգ»

«Շուրի» հրատարակչությունը լույս է
ընծայել մասիսի ազատամարտիկ Ար-
ամասի Գրիկյանի քանաստեղծու-
թյունների անդամիկ «Խրամաս եւ
երգ» գրքով: Գրիկյանը Գրիկյանի տնտես-
եսայանն առաջադրում գրում է:
«Միտայի կամրի հաղափում է ծնվել
եւ ծնողների հետ հայրենադարձվել
1966 ին: Արդեն բավական սարի ու-
ներ (ամուսնացած է, ունի երեւ երե-
խա) ու բազում հոգներ, երբ սկսվե-
ցին արցախյան իրադարձությունները:
... Արվեստի մարդը դարձավ ու եր-
գիչը, փոխեց իր մասնագիտությունը
եւ դարձավ մասնագիտացված ու հրա-
մանասար: Վիրավորվել է երկու ան-
գամ: Երկրորդ անգամ, Գորգիզի մոտ
ծանր վիրավորվելուց հետո կորցրել է
խոսելու (երգելու) ունակությունը»:
Մարտիկ քանաստեղծը ոտանավորներ է
ծնել իր մարտական ընկերներին՝
«Սոսրեին», «Մասիսի ազատամար-
տիկներին», Երվանդի (Մուլտ), Ֆարիդ
Արզախյանի հիշատակին, ծնողներին,
«Մայրիկիս», «Դորու երազանը»,
«Դանբերակոյ»: Նա չի դադարում
սեղծագործել: Նորից շարունակում է
աշխատել ազգագրական համույթի
հետ եւ իր խմբով համայն է այցելում
Արցախ, իր մարտական ընկերներին
ներկայացնելով հայկական խոխոս
դարձն ու երգերը:
Գրիկյանի հրատարակումը հովանավորել

Եւ «Դանբերակոյ» ՄԱ Մասիսի ձկնակոմ
քինացել է միջբրանային նյութաշեխ
նիկական մասնակարարման բազան:
ԳՆՐԱԵՎ ԳՆԱՐԳՅԱՆ

■ Միայնում: Մեր քերի նոյննի-
րի 22-ի համարում նկարիչ Միկե Ա-
րիկյանի մասիկան գույթի հրապար-
ակման հետ ճեղադրվել է սարիներ
առաջ կյանից հեռացած նկարիչ
Հովսեփ Կարապետի լուսանկարչ-
Երկրորդում էլ առաջացրել
«Armenia: State: People» (Արմուր
Յոլակյան, Նյու Յորք, 1975 թ.) գիր-
քը, որից վերահասվել է լուսանկարչ:

Հավիրում ենք Ձեզ ներկայ
գնումելու Մոնթե Մելոնեան
Հիմնադրամի կազմակերպած յու-
երեկոյին, նուիրում Մոնթեի
ծննդեան 37-րդ տարեդարձին:
Դուր առիթ կունենա՞ր դիտելու
տեսարանները հրամանասարի
մասին եւ ձեզ յուզող հարցերու
դասախոսանքները ստանալու նրա
մտերմներից եւ զինակիցներից:
ժամանակը 1994 թ. նոյեմբերի 25-ին,
ժամը 16:00 ին:
Դասը - Նախիչ - Կինոդաստի,
Սաւաթի տղոցայ 50:
ԱՐՄԵՆԻԱՆ ԿՈՄՍՈՒՆԻՍՏ

Արևիկյան, ա-
յսօր մեակուրային
կաներ հագնեցած է
Չավախում:

Չնայած բազում հոգներին ու
դժվարություններին, մեակուրային
կյանն այնուամենայնիվ կա, ըն-
թանում է իր բնական հունով: Չա-
վախին այն է, որ մեակուրայի օջախ-
ները հայտնվել են ծանր կացու-
րյան մեջ: Նախ, վարձատրությունը
կորցրել է եւ, բնականաբար, Ե-
կազմակերպությունը չկա այս բնա-
զավառի աշխատանքների բացակա-
ման: Փակ են ակումբներն ու մեակուր-
այի սենյակները: Դրանք բազմում են
միայն դեղից դեղով հյուրախաղե-
րի ծանանակ: Սակայն կան մեա-
կուրայի սենյակներ, որոնք գործում են:
Գանձայի մեակուրայի սանր երտող
սարին անընդմեջ անցկացվում է
երգի փառասուն, որտեղ յուր օր Ե-
րոնանկ հանդես են գալիս գյուղի
Երտալի մարդիկ: Իսկ առավել
լավ կատարողները դարձնաւորում
են:

Ինչոյնս միջ, այս սարի եւս մեծ

կարգ կրուրյանը երիտասարդներ:
Այսօր մեր ուսուցիչները միջին հա-
վով ստանում են 2.5 միլիոն կուրոն,
սակայն այդ աշխատավարձը կուրո-
նը ոչ մի տեղ չեն կարող օգտագոր-
ծել: Այսօր Չավախի մեակուրային
կյանը հուզող խնդիրներից մեկը
դորոցն է, հայեցի դասախոսակու-
րյան գործը: Ի դրսիս մեր ուսուցիչ-
ների ոյեթ է տեղ, որ նրանք այսօր
վաստեն աշխատում են ճիշտ գի-
տակցելով իրենց կատարած աշխա-
տանքի վեհությունն ու նշանակու-
թյունը: Մյուս կողմից, կան կազմա-
կերպություններ, որոնք այս կամ այն
չափով օգնում են դորոցներին: Օ-
րինակ, Բողոքանովայի հայկական
դորոցին Երտրյան կարգով օգ-
նում է տեղի դասնագործարանը:
Վերջինս Երտրից կարգի է եկել-
ցու ներկայացուցիչները եկել էին
Հեւսիա գյուղը եւ հազար դոլար
նվազեցրեցին երկու միլիոնաչափ
դորոցներին: Մրան, ինարկե, ուրա-
խայի վաստե են, սակայն իմ կար-
ծիով հարցի ոչ արժանական լու-
ծում: Ամենալավագույն ելքն այն է,

«Չավախ» եւ «Փարվան» հե-
ռուսաստանները: Նորաստեղծ
«Չավախ» քերքն էլ ուե ուե է
տղազրկում: Հայաստանից երկու ամիս
է, ինչ քերք չենք ստանում, իսկ
Թրիիսիում հրատարակվող հայա-
սառ «Արասան» քերքն էլ ստանում
ենք մեկ երկու ամիս ուեացումով:
Մի խոսքով, Չավախում այսօր
լրասակական բրախակում է:

Արդեն աշխատում է ՀՀԵ-ի օգնու-
րյանը ծնող քերքում էլեկրաւարձի-
չը, որը Ախալքալաքի տղարանում
կարգավորում է էլեկտրակալի հարցը:
Այն հուսալի նախադրույ-
նի կատարողի քերքը ժամանակին
տղազրկու համար: Այսօր խնդիրն
այն է, որ քերքերը չփակվեն, հա-
կատակ դեղիում հետ քերք բացե-
լը Եւս դժվար կլինի: Ախալքալաքի
եւ Մակալի Երտանային քերքերի
հայկական էջերը այսօր փակվել
են: Միայն առանձին դեղիներում
հայերեն տղազրկում են փոքրիկ ին-
թորմացիաներ: Մաղիք են «Չա-
վախ» քերքը հրատարակել նաեւ
Մակալի եւ Ախալքալաքի հայու-

Չավախի շունչը կհսրվում է

Այսօր, Կան երբեւ, Չավախում կաներ ծանրագել է կրթությանը եւ ահալոր աղե՝
վսանգի սակ է մի ամբողջ սերնդի կրթության գործը: Ազգամ ուսումնական տարում վառելիքի սղու-
րյան դասճառով դորոցներում դասերն անցկացվելիս կիսա-դաս, իմիջիպող: Չավախեցի
լրագրող Մոլիկ Սեղրակյանն այս եւ այլ խնդիրների առիթով դասախոսանում է իր հայրենակից գոր-
ծընկեր Միսաք Թորոսյանի հարցերին:

Եւսումնական աշխատանքն ու
Վասան Տերյանի հիշատակին անց-
կացվող ավանդական դարձած տ-
նտեսականները կարճատև են
Գանձայում: Ավելին, վերջինս Ա-
խալքալաքում կազմակերպվեց բա-
զոյցա սինդրոլում, որտեղ վեց կան-
դակագործներ երկու ամսվա ըն-
թացում հղիելով տղական բազալ-
քը, հանդակներից գրեթե զուրկ Ա-
խալքալաքի հողային նվիրեցին մե-
կական կանդակներ: Դրանցից
«Սուր Ասվածամին» եւ «Մայրու-
թյուն» կանդակները տղադրվեցին
եկելցու քակում: Իսկ մեակուրայի
դրալաքի առջե, Երտրի քակուր
դրալաքային տղում կանդակեց
«Մովսես Խունճալի»։ Մյուս կող-
մից, ծանր կացության մեջ են
հայտնվել Չավախում գործող երեք
բանգարաններ: Իսկ կարծիքով,
ոյեթ է վերանայվեն բանգարանե-
րի գուցադրանքներ, որովհետեւ
դրանք հարմարեցված են եղել կո-
մունիստական հասարակարգի ո-
գում: Ախալքալաքի գավառագիտա-
կան բանգարանը գործում է նույ-
նիսկ ծնունդը, թեւ տղալորված է
խոնով մի Երտան:

որ ոյեթ է սեղծվեն դորոցական
Ֆոնդեր: Եթե է, Երտանային վարչու-
րյունները իրենց հերթին Բողոքանով-
կայում մեկական, իսկ Ախալքալա-
քում կետական դրալ ալյուր են սվել
ուսուցիչներին, սակայն կարծում են

դա էլ ելք չէ:
- Ի՞նչ եք կարծում, այս ծնու-
նը Չավախի դորոցներում դասե-
րը անցած սարվա նման կընդհա-
վեն, թե՞...

- Նախ, կա Վրասանի լուսավո-
րության նախարարության որոշումը
ծնունային երեմանայա դորոցական
արձակուրդի մասին: Կա նաեւ
Վրասանի Նախարարների կալի-
ների ընդունած որոշումը, որով
բյուջեսային կազմակերպություննե-
րին ոյեթ է հասկացվի 2.5 տնտես-
կարանով: Բայց մինչեւ օրս այդ
որոշումը մնում է քրդի վրս, եւ ան-
հույս վիճակում են: Գնումս Երտրն
են, դասասեղակներում ցերմասի-
ճանք գրույից ցած է, քայց այդուհե-
ւ է դարձ չէ, թե դորոցները կար-
ձույի կատան, թե ոչ: Հենց սրա-
նից էլ կախված է ծնունը դորոց-
ներում դասեր կատանակել յարու-
նակելու հարցը:

- Իսկ ինչոյիսի՞ն է լրասական
միջոցների վիճակը Չավախում:
- Դարձայ ծանր է, ոյեթական
հոգանություն չկա, էլեկտրակեր-
պիս չկա... Մի խոսքով Եւս ոյ-
քան կա: «Փարոս» եւ «Արալույս»
Երտանային քերքերը մեծ դժվարու-
րյանը յույս են տանում ամիսը մեկ
անգամ: Լրագրողները բավարար
չեն վարձատրում, Եւս դեղիներում
աշխատում են վնասով: Էլեկտրա-
կերպի բացարձակ չլինելու
դրաճառով չեն գործում տղական

«Բողոքանովայի Երտան» տղակա-
զիրը: Ռեման ինձ հայեցի է նոր
գիրք եք դաստատում տղազրու-
րյան...

- Կուսանցի, խոսքը «Չավախ»,
մարդիկ են սարիներ» գրի մասին է:
Այդ գրի դաստատումը սկսել ենք
անցած ծնունը Ախալքալաքի գա-
վառագիտական բանգարանի նա-
խաձեռնությամբ: Հիշալ գրում տղ
են գեներալ Չավախում ծնված թու-
ր անվանի մարդիկ, ինչոյնս նաեւ
Չավախի գյուղերի դասնությունը:
Մեզ հաջողվել է բավարար Կան-
կի նյութեր հավանել Եւս ինձ հա-
րուր անձանց վերաբերալ: Այնուհե-
ւ, գրի յորանասուն տղուսն արդեն
դաստատ է: Խնդիրն այն է, որ յու-
նենք հովանավորներ: Իսկ մեր մի-
ջոցները չեն բավարարում, որովհա-
ղ որտեղ մեկին գործուղենք երեսն ար-
խիվներից անհրաժեշտ փաստեք հա-
ղալ: Եթե մեր մեակուրակներույթ-
յուր փոքր յույս ապակցություն ցույց
սա, այդ գրքը գուցե կող սարի
կիսանի լընբերողին:

- Հուսումն, որ այս նյութը հրա-
տարակելուց հետո Չավախի երե-
մանքանկ մեակուրակներույթուրը,
ինչու չէ նաեւ գործարար մարդիկ,
կաջակցեն, որովհաղ «Չավախ»,
մարդիկ, եւ սարիներ» գիրքը հնա-
րավորին յափ Եւս հասնի ընբեր-
ցողին:
ՄԻՍԱՔ ԹՈՐՈՍՅԱՆ,
Ախալքալաք

